ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΚΟΡΑΙ

Ακολουθῶν τὴν ὁδὸν τὴν σκιαζομένην ὑπὸ πασχαλιῶν, τὴν ἔνθεν κἀκεῖθεν φραττομένην ὑπὸ θάμνων κυνορρόδων, ὁ νεανίσκος ἔφθασε τέλος εἰς μέρος ἔνθα τρεῖς κατέληγον ὁδοί.

Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ὁδοῦ ἀνὰ μία ἵστατο κόρη.

Ξανθὴ ἦτο ἡ πρώτη, μελάγχρους ἡ δευτέρα καὶ πυρρόχρους ἡ τρίτη.

Κυανοῖ ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ξανθῆς, πράσινοι τῆς μελαγχροινῆς, μέλανας δ' εἶχε τούτους ἡ πυρρόχρους.

Δέσμην ἐξ ἴων ἀνὰ χεῖρας ἐκράτει ἡ πρώτη. Ἀνθοδέσμην μηκώνων ἔφερεν ἡ δευτέρα ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ τρίτη διὰ λευκῶν, ἐρυθρὸν ρόδον ἐκράτει, ὀδόντων.

Ροδινὸν εἶχε τὸ σῶμα ἡ πρώτη, εὐλογισίας πλῆρες καὶ χάριτος ὅλως παρθενικῆς, ἁγνὸν δὲ τὸ βλέμμα καὶ τὸ μέτωπον ἁπλάστως λευκόν. Ἀνεπαίσθητος ἡ θελκτικὴ χροιὰ τῆς αἰδοῦς ἐπεκάθητο τοῦ καλοῦ της προσώπου. Ὑψηλὴ ἦτο ἡ δευτέρα, χάριτος δὲ γαληνίου μεστὸν τὸ ἀσταθές της ἀνάστημα· τὸ βλέμμα λαμπρόν, δεσποτικὸν δὲ τὸ μέτωπον καὶ ἡδέως ἀποστίλβουσαν ἐκ τῶν φαιδρῶν τῆς ἡδυπαθείας λάμψεων τὴν χροιὰν τοῦ προσώπου.

Μικρὸν ἦτο τὸ σῶμα τῆς τρίτης, πλήρης χάριτος προκλητικῆς ἡ κομψή της ὀσφύς, τὸ βλέμμα λαμπρόν, τὸ μέτωπον ταράσσον καὶ παραδόξως ἐξαπτομένην ὑπὸ τῶν λεπτοτάτων ἀνταυγειῶν τῆς φιλαρεσκείας τὴν χροιὰν τοῦ προσώπου.

⁂

Καὶ εἶπεν ἡ πρώτη κόρη προς τὸν νεανίσκον:

— Εἶμαι ἡ μνηστή σου.

Εἶμαι ἐκείνη ἡ ὁποία σὲ ἀναμένει, ἀφ' ὅτου ἡ αἰδήμων αὐτῆς καρδία πρὸς ἀγνώστους ὑψώθη πόθους. Εἶμαι ἐκείνη ἡ ὁποία σκιρτᾷ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει σου καὶ ἡ ὁποία θὰ παραδοθῇ ἐρυθριῶσα εἰς σέ, τὸν ὑπερήφανον νικητήν. Εἶμαι ἡ μέλλουσα νὰ σὲ περιβάλῃ ἀπαύστως διὰ τῆς ἀγάπης της, σὲ πρὸς τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁλόκληρον τὴν καρδίαν της. Ἡ πιστὴ σύντροφος εἶμαι, ἡ ὁποία θὰ ἀναθρέψῃ ἐν τῷ οἴκῳ τὰ τέκνα σου, τὸ ἐχέγγυον τοῦτο τῆς ἀδιαρρήκτου ἑνώσεώς μας.

Ἡ μνηστή σου εἶμαι, νεανία.

Θὰ σὲ ἀγαπῶ πάντοτε.

⁂

Καὶ εἶπεν ἡ δευτέρα κόρη πρὸς τὸν νεανίσκον:

— Εἶμαι ἡ ἐρωμένη σου.

Ἡ περιέργως ἀναμένουσά σε εἶμαι, ἀφ' ὅτου ἡ ἄτολμός μου καρδία πρὸς ἐπιθυμίας ἀγνώστους ὑψώθη. Εἶμαι ἡ ταρασσομένη ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει σου καὶ ἡ μέλλουσα εὐφροσύνως νὰ παραδοθῇ πρὸς σέ, τὸν χαρίεντα νικητήν. Εἶμαι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ σὲ περικαλύψῃ πρὸς στιγμὴν διὰ τῆς ἀγάπης της, σέ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔδωκε μικρόν τι τῆς καρδίας της μέρος. Ἡ εἰλικρινὴς σύντροφος εἶμαι, ἡ μέλλουσα νὰ συμμεθέξῃ τῶν τέρψεών σου, ἐφ' ὅσον ἡ ἐφήμερος ἕνωσίς μας διαρκέσῃ.

Ἡ ἐρωμένη σου εἶμαι, νεανία.

Ἐπί τινα θὰ σ' ἀγαπήσω χρόνον.

⁂

Καὶ εἶπεν ἡ τρίτη κόρη πρὸς τὸν νεανίσκον.

— Οὐδ' ἡ μνηστή σου οὐδ' ἡ ἐρωμένη σου εἶμαι.

Εἶμαι ἐκείνη ἥτις οὐδέποτε σὲ ἀνέμεινε, διότι ἡ καρδία της πρὸς ἀγνώστους ἐπιθυμίας οὐδέποτε ὑψώθη. Ἡ διασκεδάζουσα ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει σου εἶμαι καὶ ἡ μέλλουσα νὰ προσποιηθῇ ὅτι παραδίδεται πρὸς σέ, τὸν ταπεινὸν δοῦλον. Εἶμαι ἐκείνη ἥτις θὰ σὲ τυραννῇ ἀπαύστως διὰ τῆς σκληρότητός της, σέ, ὅστις οὐδέποτ' οὐδεμίαν χορδὴν τῆς ψυχῆς της θέλεις μαλάξῃ. Ἡ πονηρὰ σύντροφος εἶμαι ἡ μέλλουσα νὰ σὲ ἀπατᾷ ἐφ' ὅσον ἡ οἰκτρὰ ἕνωσίς μας διαρκέσῃ.

Εἶμαι ὄν ἀκατονόμαστον.

Οὐδέποτε θὰ σὲ ἀγαπήσω.

⁂

Καὶ ἀλληλοδιαδόχως παρετήρησεν ὁ νεανίσκος τὰς τρεῖς κόρας.

Καὶ ἐπὶ πέτρας καθεσθεῖσα ἡ πρώτη ἤρξατο κλαίουσα ἐπὶ μακρόν.

Καὶ ἐλαφρῶς τοὺς ὤμους ὑψώσασα ἡ δευτέρα βραδέως ἀπῆλθε.

Καὶ θορυβωδῶς ἡ τρίτη καγχάσασα εἰς ταχεῖαν ἐτράπη φυγήν.

Καὶ κατόπιν αὐτῆς ἔδραμεν ὁ νεανίσκος.

Léon Gandillot

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὀφείλομεν εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας τάλαντον σεβασμὸν καὶ ὑποστήριξιν. Δὲν ὑπάρχουν ἀρκετοὶ τοιοῦτοι ἐπὶ τῆς γῆς· δὲν θὰ ὑπάρξουν ποτὲ ἀρκετοί.

Παῦλος Δεζαρδὲν

Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ εἶνε ἐμψυχον καλλιτέχνημα.

Κάρμεν Σύλβα (Ἐλισσάβετ τῆς Ρουμανίας)

Ἐν τῇ κλίμακι τῶν ὄντων, ἡ γυνὴ ἀρχίζει ν' ἀνέρχεται καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ κατέρχεται.

Φίλιππος δὲ Γκρανλιὲ

Ξεχνᾷ κανεὶς ἐπιτέλους τὸν μπάτσον ὁποῦ ἔφαγεν· ἐκεῖνον ὁποῦ ἔδωκε, ποτέ.

Κάρολος Ναρρὲ

Ἐὰν θέλῃς νὰ μάθῃς τί πρᾶγμα εἶνε ἡ ζωή, ἄκουσε τοῦτο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ βάσις ὅλων τῶν σκέψεών σου καὶ ὅλων τῶν διαβημάτων σου: δὲν ἔχεις δικαίωμα εἰς τίποτε καὶ κανεὶς δὲν σοῦ ὀφείλει τίποτε, οὔτε ἡ κοινωνία οὔτε ἡ φύσις. Ἐὰν ταῖς ζητῇς τὴν εὐτυχίαν εἶσαι βλάξ. Ἐὰν νομίζῃς ὅτι σὲ μεταχειρίζονται ἀδίκως, διότι δὲν σοῦ τὴν δίδουν, εἶσαι βλακίστατος. Κρυόνεις; Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ ἐπανωφόρι νὰ πέσῃ μοναχό του εἰς τὴν ράχιν σου. Θέλεις νὰ σέ τιμοῦν; Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος καὶ διὰ νὰ σὲ τιμοῦν. Εἶσαι ἐρωτευμένος; Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος καὶ διὰ νὰ σὲ ἀγαποῦν. Ὑπάρχουν φυσικοὶ νόμοι ἀδιάσειστοι, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πλούτου, τὴν ἀπόκτησιν τῆς δόξης ἢ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἔρωτος.

Ταὶν

Δὲν ὑπάρχουν μικραὶ ἀνειλικρίνειαι. Ὁποιος ἐψεύσθη ἐφάπαξ, ἠμπορεῖ νὰ ψεύδεται πάντοτε.

Παῦλος Μπουρζὲ

Ἀντὶ νὰ ἐξετάζετε πόσα καὶ ποῖα πρόσοντα ἔχετε, καλλίτερα θὰ ἦτον νὰ ἐξετάζετε ἀπὸ πόσα μέρη ἠμπορεῖ νὰ πληγωθῆτε...

Ριβαρόλ

Ἡ ἀνατροφὴ δὲν εἶνε ἢ τὸ κλάδευμα τῶν φυσικῶν προσόντων χάριν τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων. Κύριον σκοπὸν ἡ ἀνατροφὴ ἔχει ν' ἀκρωτηριάζῃ καὶ νὰ περικόπτῃ τὰ φυσικὰ προσόντα τοῦ παιδίου. Ἂν δὲν τὸ κατορθώσῃ, τότε, ἀνδρουμένου τοῦ παιδίου, παράγεται ὁ ποιητής, ὁ αὐτοσχεδιαστής, ὁ παλληκαρᾶς, ὁ ζωγράφος, ὁ σατυριστής, ὅλοι ἐν γένει οἱ ἰδιόρρυθμοι, οἱ ὁποῖοι διασκεδάζουν τοὺς ἄλλους καὶ πεθαίνουν τῆς πείνας, μὴ δυνάμενοι νὰ χωθοῦν εἰς καμμίαν τρύπαν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Ἀβᾶς Γκαλιάνι

«Ὁ φρονιμώτερος πρέπει νὰ ὑποχωρῇ». Μὲ τὸ ἀξίωμα αὐτὸ καθιερώθη ἀνέκαθεν ἡ ὑπεροχὴ τῆς μωρίας.

Μαρία δ' Ebner-Eschenbach

ΜΙΚΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Α'

Τὸ ἀτμόπλοιον «Πηνειὸς» τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας ἀνεχώρει ἐκ Πειραιῶς τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν ἑβδόμην διὰ τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον. Μὲ μικρὸν περιηγητικὸν σάκκον ἀνὰ χεῖρας ὡς μόνην ἀποσκευὴν καὶ μὲ καλὸν ζεῦγος ἀγγλικῶν τηλεσκοπίων, ἄνευ κατευοδώσεων καὶ ἀποχαιρετισμῶν, ἀνῆλθον μόνος τὸ κατάστρωμα αὐτοῦ. Οὕτω συνείθισα νὰ ταξειδεύω πάντοτε. Μὲ θέλγουσι πλειότερον αἱ αἰφνίδιοι συγκινήσεις καὶ αἱ ἀπροσδόκητοι ἀπολαύσεις ταξειδίου ἀνελπίστου, ἀπροπαρασκεύου, ἀγνώστου κατά τε τὴν ἔκβασιν καὶ τὸ τέρμα αὐτοῦ. Εἶνε γλυκεῖα μέχρις ἀπιστεύτου σημείου ἡ αἰφνίδιος μετάπτωσις ἀπὸ τῆς ἀπολύτου ἠρεμίας τοῦ καθιστικοῦ βίου εἰς τὰς συγκινήσεις τοιαύτης ψυχῆς, πλουσίας εἰς αἰσθήματα καὶ πόθους.

Δι' ἑνὸς βλέμματος ἀνεμέτρησα τοὺς συμπλωτῆράς μου. Τὸ κατάστρωμα τοῦ «Πηνειοῦ» δὲν ἐπαρουσίαζε μεγάλην κίνησιν. Δύο—τρεῖς ἐπιβάται ἐκάθηντο μελαγχολικῶς ἐπάνω εἰς τὴν ὑψηλὴν γέφυραν τοῦ πλοιάρχου καὶ ὀλίγιστοι κατεῖχον τὴν πρύμναν τοῦ ἀτμοπλοίου, συνδιαλεγόμενοι ἀκόμη μετὰ τῶν γνωρίμων καὶ φίλων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ παρατεί-